

نظرات اصلاحی حزب توده ایران

پیرامون طرح هیئت ویژه دولت در کردستان درباره خودگردانی

طرح خودگردانی که متن کامل آن از جانب هیئت ویژه دولت در کردستان، برای ناحیه‌های خودگردان انتشار یافته، تا مردم و خصوصاً احزاب سیاسی نسبت بدان نظر اصلاحی خود را ارائه دهند، بنظر حزب توده ایران، طرحی است که چنانچه تصحیح، اصلاح و تکمیل شود، میتواند مبنای برای طرح جامعی مورد استفاده واقع گردد.

اصلاحاتی که بنظر حزب توده ایران، مبنایستی در طرح منتشره انجام گیرد، بشرح زیر است:
۱- طرح به این سؤال پاسخ نداده است که به چه سبب و نیز بخاطر کدام هدف، واگذاری خودگردانی (خودمختاری) لازم آمده است. لازم است در مقدمه‌ای گفته شود که عمل و اهداف خود «خودگردانی» کدامند، زیرا فرق است میان مثلا

ناحیه کردستان باناحیه اصفهان و ایلام میان ناحیه بلوچستان باناحیه شیراز. خودگردانی به خلفیاتی در ایران واگذار میشود که غیرفارس هستند، دارای زبان، مذهب، فرهنگ و سن و آداب و رسوم خاص خویشند و در دوران رژیم سلطنتی در ایران خصوصیات ملی و قومی آنها نادیده گرفته شده، در معرض تبعیض و ستم قرار گرفته‌اند و در نتیجه عقب‌نگاه داشته شده‌اند.

بنابراین در مقدمه‌ای که مبنایستی در طرح هیئت ویژه افزوده شود، باید قید شود که (۱) ایران کشوری است کثیرالمله، در ایران اقوام کرد و آذربایجانی و بلوچ و ترکمن و اقلیت های ملی ارمنی، آسوری، کیلیسی و غیره زندگی میکنند. (۲) در ایران ستم ملی دیرینه وجود داشته که مانع رشد آزاد و بقیه در صفحه ۲

دوره هفتم، سال اول، شماره ۱۲۶
سه شنبه ۲۵ دی ماه ۱۳۵۸ - شماره ۱۰ ریال

آقای بازرگان با دفاع از امیرانتظام از «خط» خودش دفاع کرده است

با دفاع از امیرانتظام از «خط» خودش دفاع کرده است، «خطی» که امپریالیسم آمریکادار دشمن نمیداند، «خطی» که معتقد است «چون وابسته بوده‌ایم ناچار باید وابسته بمانیم»، «خطی» که از تعمیق انقلاب بود مستضعفین بیم دارد، «خطی» که با سقوط شاه انقلاب را تمام نمیداند، «خطی» که احکام دادگاههای انقلاب را «آبروریزی» و تمقیب ساواکها را «انتقام‌جویی» میخواند، «خطی» که بمدت نزدیک به ۸ ماه با سماجت انقلاب شد امپریالیستی و خلقی ایران را ترمز کرد و به خط «کام‌پگام» معروف شد.

آقای بازرگان نسبت به «خط کام‌پگام» خودش (که همان «خط» پوزروازی لیبرال سازشکار است)، صادق و در پیشبرد آن سرسخت است. این «خط» به ناگهان پیدانشده، ریشه و مبنای درینینه دارد و بر این نظر استوار است که میتوان حکمک امپریالیسم را بر زمین «مطلوب» برقرار کرد، یک «مشروطیت بدون شاه» روی کار آورد. بقیه در صفحه ۲

مصاحبه‌ای که آقای بازرگان با روزنامه «بامداد» (شماره سوم دیماه) بعمل آورده و در آن از امیرانتظام دفاع نموده، در نظر اول میتواند شگفتی برانگیزد، شگفتی از اینکه چگونه در شرایط کنونی میتوان بدفاع از کسی برخاست که طبق اسناد مکشوفه از لانه جاسوسی امپریالیسم معاونت نخست‌وزیر با مأموران «سیا» تماس‌های محرمانه داشته، برای تسهیل ایسین تماس‌ها بعنوان سفیر ایران به سوئد منتقل شده و قرار بوده است که او در رأس سفارت ایران در واشنگتن بگمارند تا بوسیله او راه «بهبود مناسبات آمریکا با ایران» مجدداً بسود امپریالیسم تجاوزکار و غارتگریانکی هموار سازند.

ولی دقت بیشتری به سخنانی که آقای بازرگان در این مصاحبه ایراد داشته، ایسین شگفتی را بر طرف میکند، زیرا این سخنان نشان میدهد که آقای بازرگان

وقتی ناقوسها به صدا در می‌آیند

«تل زمتر» زیر رگبار مسلسل‌های اسرائیل در خون پیرزنان و کودکان غرق شد، و ناقوس‌های سراسر جهان سرمایه‌داری خاموش بودند.
«می‌لای» زیر چکمه‌خوین سربازان امریکائی قتلگاه شد، و ناقوسها خاموش بودند.
از مزارع ویتنام خوشه‌های مرکزای ناپالم امریکائی روئید، و ناقوسها خاموش بودند.
هیروشیما با بمب‌اتمی امریکاجنم شد، و ناقوسها خاموش بودند.
کره، زیر گام‌های یانکی‌ها کشتارگاه شد، و ناقوسها خاموش بودند.
دومینیک در آتش و خون امریکائی‌ها غرق شد، و ناقوسها خاموش بودند.
اجساد نیم‌میلیون نفر از مبارزان اندونزی را رودها بردند، و ناقوسها خاموش بودند.
خون کارگران شیلی سنگفرش‌شیا بانها را رنگ زد، و ناقوسها خاموش بودند.
انگشتان «ویکتورخارا» را که نغمه آزادی می‌ساخت، جلادان امریکائی یک‌به‌یک بریدند، و ناقوسها خاموش بودند.
کنگوی لومومبا، سرزمین سرک و اشباح شد، و ناقوسها خاموش بودند.
سیاه‌پوستان و سرخپوستان «لینچ» شدند، و ناقوسها خاموش بودند.

تیزایی در شکنجه‌گاه استخوانپایش خرد شد و ناقوسها خاموش بودند.
کمر پدیده‌زادگان را درهم شکستند، و ناقوسها خاموش بودند.
تعلیم‌دیدگان سیاه، تنهای شریف‌مبارزان را سوزاندند و بریدند، و ناقوسها خاموش بودند.
ارانی‌ها و روزبه‌ها، حکمت‌جوها و احمدزاده‌ها، مفتاحی‌ها و رضائی‌ها در شکنجه‌گاه و میدان‌های اعدام شهید شدند، و ناقوسها خاموش بودند.
صدها زن در ۱۷ شهریوردر خون خویش‌خفتند، و ناقوسها خاموش بودند.
در خیابانهای اصفهان و قم و شیراز و نجف‌آباد و... خون چوکید، و ناقوسها خاموش بودند.
۷۰ هزار ایرانی، را رگبار مسلسل‌های امریکائی سوراخ سوراخ کردند، و ناقوسها خاموش بودند.
۱۰۰ هزار زخمی به خانه‌هایشان بازگشتند، و ناقوسها خاموش بودند.

و: ۵۰ جاسوس به گروگان گرفته شدند، گوش کنید! ناقوسها بصدا درمی‌آیند. ای چهره سالوسی امپریالیسم امریکائی ای ریای سرمایه ای دروغ‌زن بزرگ، ای امریکائی بگذار ناقوسها بصدا دربیایند. ناقوسها صدای امام را به چپاروسوی جهان خواهند برد: «ناقوسها را به نفع ملت‌های مستضعف که در زیر چکمه دژخیمان کارترها از هستی ساقط میشوند، به صدا درآورید»

بزرگداشت خاطره علی امید مبارز دلیر راه طبقه کارگر ایران

در مراسم دیروز، رفیق علی شائسی، از هم‌زمان علی امید یکی از مسئولین سازمان حزب توده ایران در تهران، بیاد مبارزات علی امید، این فرزند دلیر طبقه کارگر ایران، سخنرانی کرد. وی در آغاز سخنان خود، درباره مبارزات علی امید در شکنجه‌گاههای رژیم‌مستفرد پهلوی، گفت:

«هنوز خاطره او که در زندان قزل‌قلعه زیر ضربات و شکنجه، مردانه مقاومت می‌کرد، فراموش نشده است. علی را پس از سه ساعت شکنجه، با قدمهای استوار وارد ادای‌خانی ناپذیر در حالیکه دست‌های بسته بود در سلول انفرادی محبوس می‌ساختند. از آن پس کسی آمرانه‌ای از او نمی‌شنید. او را بیش از ۱۵ بار به شدت‌ترین بقیه در صفحه ۵

دیروز رفقا و هم‌زمان علی امید، فرزند راستین سرزمین ففتگران دلاور خوزستان، در بهشت زهرا و بوسرمزار وی گرد آمدند تا خاطره جاودان و تابناک او را گرامی بدارند.

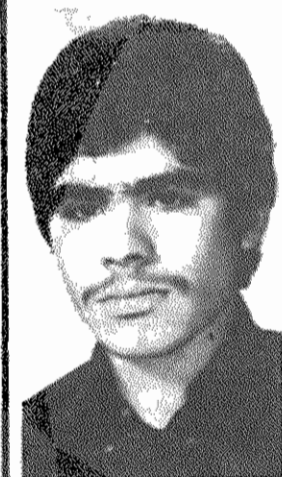
مزار علی امید را دسته‌های گل پوشانده بود. دسته گل‌های کمیته مرکزی حزب توده ایران، حزب علی امید نیز در میان دسته‌های گل هم‌زمان علی امید قرار داشت. بر یکی از گلهای یادداشتی به این مضمون قرار داشت:

«جاوید یاد یاد علی امید زنده استوار راه کارگران ایران، حضور حزب توده ایران، سنگر دیرین مبارزات مردم قهرمان ایران. گروهی از اعضاء سابق نهضت سرخ‌سختی، هواداران حزب توده ایران».

در مقابل لانه جاسوسی امریکا: فریاد مرگ بر امریکا خاموشی ندارد

هنگام و یک‌صدا می‌آیند، اینان پاسداران انقلاب، بر دوش در شهید دیگر دارند. شهدائی که در زاهدان با آتش گلوله‌های امریکائی به خون خویش فروختند. پاسداران با قلبی پر زخم و چشمانی پر زغم فریاد می‌زنند:
- این سند جنایت امریکاست.
دستان بر زمین بستر تابوتی به گل‌نشته در پاسداراست. بقیه در صفحه ۵

یاد شهید توده‌ای علی مطلب زاده را گرامی میداریم

امروز (۴ دیماه) سالگرد شهادت علی مطلب زاده، پست مسزوران امپریالیسم امریکا در حوالی لانه جاسوسی امریکاست. سال گذشته، در چنین روزی، سیل خروش مردم، که از دخالت‌های خشن امپریالیسم آمریکادرمین‌ما و حمایت از جلاد مردم کشورما، خشمگین بودند، اندان نگاه‌بوسی مرکز توطئه‌های ضد انقلاب، یعنی لانه جاسوسی امریکا روان شدند، تا نفرت خود را از اینهمه جنایت و پیداکری، عزم خود را در نابود کردن پیوندهای اسارت‌و وابستگی رود که خود را از منشأ اصلی توطئه‌هایی که علیه آنها تدارک میشود، یعنی جاسوسخانه امریکا، اعلام دادند.

علی مطلب زاده، دانش آموز پیشرو نیز در میان مردم بود. اوصیح آرزوی از کرمانشاه به تهران آمده و یکسر است عازم دانشگاه شده بود. تا نیروی خود را به نیروی میلیونی مردم و غم‌خشم خود را به فریاد حس‌طلبانه آنان بیفزاید. بروی مردم آتش کشودند و از لانه جاسوسی‌پوری سردم کیسول گانه‌های اشک‌آور برتاب کردند و علی یکی از کسانی بود که در خون پاک‌خود غلطید.
اکنون لانه جاسوسی مدتی

دادگاه رشت قاتلان رفیق توده‌ای را محکوم کرد

قاتلان ۵ رفیق توده‌ای به ۲ سال زندان تاجس ابد محکوم شدند. یکی از وکلای دادگاه گفت: شهدای این واقعه مانند دیگر شهدای حزب توده ایران به خاطر مبارزه با استعمارگران خارجی به شهادت رسیدند. پدر رفیق شهید علی بلندی: من تا نفس آخر باین راه ادامه میدهم: زنده باد امام خمینی، زنده باد حزب توده ایران.

لیست ساواک هارا منتشر کنید!

دادگاه انقلاب رشت قاتلان ۵ رفیق توده‌ای را محکوم کرد

قاتلان ۵ رفیق شهید توده‌ای بعد از ۳ روز محاکمه در دادگاه انقلاب اسلامی رشت به حبس‌های ۴ سال تا ابد محکوم شدند.

پراسس رای دادگاه که ساعت ۷ دیشب بعد از ساعت‌ها شور صادر شد، قاتلان رفقای توده‌ای را با این ترتیب محکوم شدند:

- ۱- پاسبان محمد استادنویدی با یک درجه تخفیف به حبس ابد
- ۲- محمد ابراهیم تارخ معروف به خوختا به ۱۵ سال زندان
- ۳- پاسبان حسن مهرگان به ۱۰ سال زندان
- ۴- پاسبان محمد چرخچی با توجه به کمبود سن به ۵ سال حبس
- ۵- استوار حسین کاظمی به ۲ سال حبس. نامبرده با توجه به فرمان امام آزاد شد.

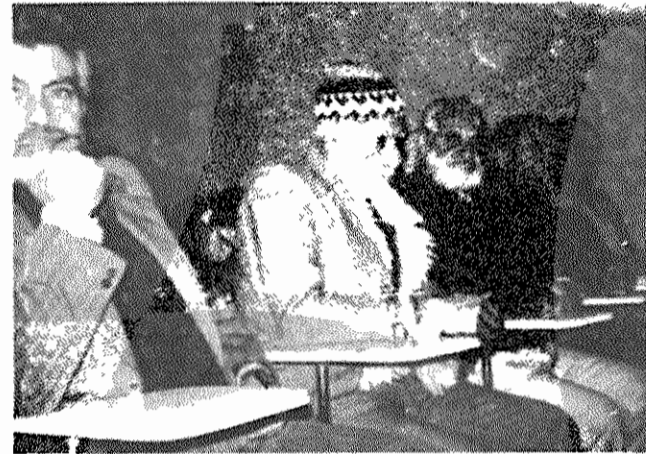
دادگاه انقلاب اسلامی رشت، طی سه روز به پرونده ۶ مأمور رژیم سابق که در یستوسوم اردیبهشت ماه سال ۱۳۳۳ رفقا: محمد تقی اقدام دوست فوتی، علی بلندی صوبه‌سرا، هرمز نیک‌راه‌رشتی، محمدتقی رشتی و سبزیلی محمدپور را به شهادت رسانده‌اند، رسیدگی کرد. داستان دادگاه انقلاب اسلامی رشت در کيفرخواستی که برای متهمان زیر:

- ۱- استوارحسین کاظمی، ۲- پاسبان محمد استاد نویدی (مشهور به نودهی) ۳- پاسبان محمد ابراهیم تارخ (معروف به خوختا) ۴- پاسبان حسن مهرگان ۵- پاسبان محمدمهدوست معروف به چرخچی ۶- پاسبان محمد کالشی صادر کرده بود از ماجرای شهادت رفقای توده‌ای پرده برداشت:

پس از کودتای تکیان سال ۱۳۳۲، رژیم سلطنتی دست‌نشانده استعمار آمریکا برای آنکه در کان متروسلطنت تحلیلی را تحکیم بخشد دست به کشتار آزادی‌خواهان و مبارزان راه حق زد و برای تحقق بخشیدن بدین مقاصد پلید به ننگین‌ترین توپخانه‌ها توسل جست و وقایع ناگوار و دردناکی در نقاط مختلف ایران بوجود آورد و از جمله این وقایع چنانچه بار واقعه‌ای که در زندان شهر یابی رشت با تدارک‌قبلی به فرح زیر صورت گرفته است. در تاریخ ۲۳ اردیبهشت‌ماه ۱۳۳۳ که مصادف با ماه مبارک رمضان بود در حالی که در حدود چند نفر زندانی عادی و سیاسی در زندان شهر یابی رشت در بند بودند طرحی برای حمله به زندانیان بخصوص زندانیان سیاسی ریخته می‌شود. بعنوان اینکه در زندان داخلی که محل نگهداری عده‌ای از زندانیان سیاسی بود باید در ساعت ۱۰ شب درهای سلول‌ها چهارگانه بسته شود و زندانیان در داخل سلول‌ها بی‌توجه نمایند به آنان تکلیف کردند که محوطه زندان را ترک نمایند. زندانیان به لحاظ آنکه هوا گرم بود و زندان فاقد وسایل رفاهی بود بدین‌دستور زندانیان اعتراض کردند. مقامات زندان به پنهان همین اعتراض درصدد اجرای نقشه و برنامه خود در زمینه تشییع و تار و مار کردن زندانیان سیاسی برآمدند. لذا استوار حسن کاظمی افسر تکبیلان به محبت پاسبان‌های زیر: ۱- محمد تارخ معروف

خانواده شهید علی بلندی در دادگاه

قاتلان محکوم شدند. از چپ به راست: استوار کاظمی، ابراهیم تارخ، محمد مهدوست، محمد استاد نویدی، حسن مهرگان

از گذران زندگی رقت‌بار خود و عاقله‌شان چسبیده و رنج بی‌غول‌های مخوف زندان را بر خود هموار ساختند تا چون شمع بسوزند و فانی آنان هستی‌بخش زندگی هم‌بیمانشان باشد. آیا پاداش اینهمه فداکاری و ایثار این بود که شتی زحیح با سلاح‌های سرد و گرم به آنان حمله کنند و آنان را مقتول و جرح و مشروب سازند و شکنجه نمایند؟ در جلساتی بعد دادگاه شهود سخن گفتند و آنگاه نوبت به خانواده شهید رسید. پدر شهید علی بلندی گفت: من ۲۶ سال به انتظار چنین روزی نشستم که بیامد در یک دادگاه شرکت کنم و قاتلین بجهام را از نزدیک ببینم و به آنها بگویم که ۲۵ سال است که لباس سیاه به تن دارم. فرزند شهیدم تنها کسی بود که خرج مرا می‌داد. من از دادگاه میخواهم که متهمین را به سزای اعمالشان برساند. من فقط همین یک پسر را داشتم. چرا باید آن مبارز را می‌کشتند؟ من تا نفس آخر همین‌راه را ادامه می‌

پشتیبانی اعضای آمریکائی کمیته ائتلافی حمایت از مردم ایران از امام خمینی

از این عمل قاطعانه پشتیبانی میکنم. برای مسأله موضع قاطعانه امام خمینی در مبارزه با دولت آمریکا قابل تحسین است و ما خود را یکی از پیروان امام خمینی در این مبارزه میدانم. آنها ضمن محکوم کردن بعضی از خبرنگاران خارجی که انقلاب ایران را وارونه جلوه میدهند متذکر شدند که آمریکا و عوامل وابسته به آن نمی‌تواند که از وضع موجود بکنج خود پناه برداری کند. بعضی از خبرنگاران خارجی که با دنیا، رابطه مستقیم دارند در سوءاستفاده از این اوضاع به آمریکا کمک میکنند. سیستم آمریکا با عیوض شدن افراد به‌عنوان رئیس جمهور قابل تفسیر نیست. چون این افراد با داشتن افکار مختلف با هم در جمع یک هدف را دنبال میکنند شایک جانی بوده و دولت آمریکا از این جانی حمایت کرده و مردم ایران حق دارند که چنین مبارزه شدیدی را شروع کنند.

نمایشگاه عکس امپریالیسم و مبارزه خلقها علیه آن

مکان: شهر ری - انتهای خیابان ۳۴ متری مجتمع آموزشی زکریای رازی
- دانشسرای راهنمایی شهری زمان: اندوخته ۵۸/۱۰/۲
همه‌روزه از ۹ صبح تا ۵ بعد از ظهر، ورود برای عموم آزاد است
دانشجویان هوادار حزب توده ایران دانشسرای راهنمایی شهری

دوستان و دشمنان خلق افغانستان

روزنامه پرودا ارگان کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی اکاذیب امپریالیستهارا دمرود با اصطلاح مداخله شوروی در افغانستان محکوم کرد. پرودا نوشت همکاری برابر حقوق اتحاد شوروی و افغانستان خشنودشان انقلاب مردم افغانستان را برانگیخته است و محافل امپریالیستی تلاش دارند افغانستان را از دوستان واقعی خود محروم سازند. اکنون این سازمان جاسوسی سپا و چین هستند که در افغانستان مداخله میکنند. حتی نشریه کاتر اسپای اعلام کرده است جاسوسان سپا ضد انقلابیون افغانی را در پاکستان آموزش میدهند و در یک ایتال چین نیز شورشیان افغانی تحت آموزش قرار دارند. لازم به تذکر است که رسانه‌های گروهی امپریالیستی بانتر اکاذیب مربوط به با اصطلاح مداخله شوروی و تهدید شوروی، سعی دارند افکار عمومی را از مداخله آشکاره در افغانستان و تحریکات نظامی امپریالیسم آمریکا در افغانستان و خلیج فارس که خطری جدی برای خلق‌های منطقه است منحرف کنند.

بیان سفر رئیس جمهور آنگولا به اتحاد شوروی

زوزه ادو ادودوش سانوش رئیس جمهوری آنسکولا به مذاکرات خود در مسکو با رهبران اتحاد شوروی پایان داد. در بیانیه مشترکی که در پایان مذاکرات منتشر شد «دو کشور اسلام کردند ما نورهای امپریالیستها و نژادپرستان رادر افریقا محکوم کرده و از مبارزه خلق‌های افریقا علیه استعمار، نژادپرستی و امپریالیسم حمایت میکنند. رهبران اتحاد شوروی و آنسکولا توافق‌های کمپدویید و همکاری کشورهای غربی با نژادپرستان افریقای جنوبی را محکوم کرده و سیاست رهبران ما توئیست چین رادر جنوب شرقی آسیا خطری ناگ دانستند. در جریان اقامت رئیس جمهوری آنسکولا در اتحاد شوروی چند موافقت‌نامه همکاری از جمله موافقت‌نامه‌های مربوط به کمک‌هرچه بیشتر اتحاد شوروی به توسعه‌ی آنسکولا و همکاری میان حزب کمونیست اتحاد شوروی و حزب مپلا (کار) آنسکولا امضا شد.

بلغارستان سوسیالیستی از مبارزه ضد امپریالیستی مردم ایران پشتیبانی میکند

در روزنامه ارتش ملی بلغارستان مقاله‌ای زیر عنوان «آمریکای جدیدی آمده‌های سیاست‌های خود علیه کشورهای انقلابی دارد» کنده در مورد بحران سیاسی روابط ایران و آمریکا انتشار یافته است. در این مقاله خاطر نشان شده است که اگر چه در شرایط پیچیده و ناخوشایندی فطری میتوان سیر تحولات در این بحران را پیش‌بینی کرد، اما یک مطلب کاملاً روشن است و آن اینکه آمریکا باید عواقب سیاست‌های خود علیه منافع خلق‌های ایران را که بخاطر استقلال ملی و پیشرفت مبارزه میکنند درک دادد این بحران راه یک مسئله

بزرگداشت خاطره علی امید...

بقیه از صفحه ۱
شهادت عزیزاله عسکری و رضا خاک‌نجاتی. شمار مرگ برای آمریکا در فضای دردآلود و مجزون جلوی لانه جاسوسی اوج می‌گیرد راه می‌کشاید و بر پیکر نیمه‌جان امپریالیسم فرود می‌آید. پلاکاردهای آتش خشم‌خلق موج بر می‌دارد. روی آن نوشته شده: روز قیس دوز نابودی آمریکا و اسرائیل زمین در زیر چکمه‌های پرزخمشان گویی به لرزش افتاده قلب هر کدام از آنها اینک پرچی است بر روی رهایی، دستشان سلسلی برای آزادی و عشقشان سنگری برای مبارزه با آمریکا. زنی در جلوی میله‌های لانه جاسوسی فریاد می‌زند: مرگ بر کاتر. مادران می‌گریزند. مردان فریاد می‌کنند و آمریکا می‌لرزد. وقتی این جاننازان سحنه جلوی لانه جاسوسی را ترک می‌گویند، در خون برادران شهیدشان با هم پیمان بسته‌اند که تا آخرین لحظه مرگ امپریالیسم از پای نشینند.

بقیه از صفحه ۱
رفیق شناسائی، در قسمتی دیگر از سخنانش درباره مبارزات ستمی و ستم‌گانه‌ی علی امید، گفت: «اعتصام عظیم کارگران آبادان و سپس آغاچاری در بهار سال ۱۳۲۵ که منجر به تپوئیب نخستین قانسون کارشد. همچنین اعتصابات ۲۳ تیر که برای اجرای قانون کار و لایحه اصلاح استاندارگ انگیلیس صورت گرفت کارگران سرتاسر مناطق نفت‌خیز تحت رهبری شورای متحد و علی امید در این اعتصاب شرکت کردند. سرانجام شرکت نفت مجبور به پذیرش تمام خواسته‌های کارگران شد. پس از کسری نه‌بند موکراتیک آذربایجان، علی امید در شوراها کارگری شرکت و برای کارگران سخنرانی می‌کرد، پس از واقعه ۱۵ بهمن علی امید مانند سایر نمایندگان ستم‌گانه‌ی بن‌زدان افتاد. در جریان ملی شدن صنعت نفت، علی امید فنا لانه در سازمان‌دهی مبارزه کارگران، بویژه

سف کارگران و دانش‌آموزان هشتگرد نظرآباد (ازبخت ساوجبلاغ) در همین موقع از راه می‌رسند. بعد از سه‌روز راه بیسانی اینک در جلوی سفارت جانی نو می‌گیرند از ته قلب فریاد می‌کنند و خشم بی‌دیغ خود را نشان آمریکای خون‌آشام می‌کنند. شمار می‌دهند:

- آمریکا آمریکا مرگ به نرنگ تو خون شهیدان ما می‌چکد از چنگ تو
- پلاکاردهی در دستشان آئینه تمام‌نمای غم‌شان است:
- از هجرت تا شهادت، راهبیمایان وحدت می‌آیند، می‌آیند و می‌آیند - لحظه‌ای این دریای پرخروش از رفتن باز نمی‌ماند. او می‌رود تا سد و ایستگرا از جای بر کند.

تصحیح در شماره ۱۲۵ «مردم» صفحه ۵، مقاله «در باره قانون جدید کار» که باید تدوین شود به شرح زیر تصحیح میشود.

استون پنجم سلطان بجای ستون دوم، پاسارگراف، در مورد کارهای سخت و زیان

آورد... تکراری است.

مردم سوز، پاسارگراف، «حق کارگران به متن...» تکراری است.

ستون پنجم سلطان بجای ستون دوم، پاسارگراف، بحساب کارگری، بحساب کارفرما خوانده شود.

از کماهای رفقا و دوستان سپاسگزاریم

گروه از دانش‌آموزان کلاس دوم راهنمایی تهران جهان تربیت ۴۰۰۰ ریال

